

منا محمودنژاد

متولد ۱۹ شهریور ۱۳۴۴ در عدن، پایتخت یمن

در تاریخ ۲۸ خرداد ۱۳۶۲ در شیراز به دار آویخته شد

منا محمودنژاد در یک خانواده بهائی به دنیا آمد. زمانی که ۴ ساله بود والدینش از یمن به ایران مراجعت کردند. نخست در تبریز و سپس در شیراز مستقر شدند. وی معلم درس اخلاق کلاس کودکان بود.

در غروب روز ۱ آبان ۱۳۶۱ به اتفاق پدرش بازداشت شد. نخست در بازداشتگاه سپاه و سپس به همراه پنج زن بهائی دیگر به زندان عادل آباد منتقل شدند. در بهمن ماه ۱۳۶۱ مقامات دولتی به فرخنده محمودنژاد، مادر منا دستور دادند برای آزادی دخترش پانصد هزار تومان وثیقه بپردازد. وی پس از پرداخت وثیقه توسط مأموران بازداشت و در زندان عادل آباد زندانی شد. پنج ماه بعد، در روز ۲۳ خرداد ۱۳۶۲ فرخنده محمودنژاد ناگهان آزاد شد. پنج روز پس از آن در روز ۲۸ خرداد ۱۳۶۲، منا به همراه ۹ زن بهائی دیگر، نصرت غفرانی یلدائی، عزت جانمی اشراقی، رؤیا اشراقی، طاهره ارجمندی (سیاوشی)، سیمین صابری، شهین (شیرین) دالوند، اختر ثابت، زرین مقیمی ابیانه و مهشید نیرومند، در میدان چوگان شیراز به دار آویخته شد. جسد آنان به خانواده‌هایشان تحویل داده نشد و احتمالاً مأمورین دولتی آن‌ها را در گورستان بهائیان شیراز به خاک سپردند.

(این معرفی کوتاه بر مبنای اطلاعاتی که در دسترس ما بوده تهیه شده است. اگر به نکته‌ای برخوردید که دقیق نیست و یا اطلاع مهمی ناگفته مانده است، لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید.)